

ADVIES

17 december 2009

**Betreffende het niet-consensusvoorstel inzake de jacht
in vogelrijke gebieden – WBE Generale Vrije Polders**

2009

Inhoud

Krachtlijnen.....	3
Inleiding	4
Adviestekst	5
1. Situering van de adviesvraag	5
1.1. Achtergrond van artikel 6 van het Jachtvoorwaardenbesluit.....	5
1.2. Regeling in het huidige Jachtopeningsbesluit	7
2. Bespreking van het voorliggende dossier	8

Krachtlijnen

Op zich genomen beoordeelt de Minaraad het door de WBE opgemaakte, uitgebreide voorstel als relatief goed onderbouwd en qua inhoud plausibel. De Minaraad kan zich daarom in beginsel verenigen met de gedane voorstellen. De Minaraad beveelt aan dat aan het Agentschap voor Natuur en Bos opdracht zou worden gegeven om op korte termijn na te gaan welke partners de geformuleerde voorstellen nu effectief onderschrijven. Op die basis kan er dan door de minister een beslissing worden genomen.

Inleiding

Grondslag van deze procedure is te vinden in artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008, houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend (hierna: "*jachtvoorwaardenbesluit*"). Artikel 6, §1, bepaalt dat – inzake de in bijlage bij dat besluit opgesomde vogelrijke gebieden – de er actieve wildbeheereenheden en jachtrechthouders, in overleg met de plaatselijke reservaatbeheerders en de lokale landbouworganisaties, maatregelen moeten voorstellen "*die als oogmerk hebben om verstoring van de populaties watervogels waarvoor die gebieden zijn aangeduid, te vermijden, rekening houdende met de beschikbare gegevens [...]*". Over deze voorstellen moet er dan een beslissing genomen worden door de minister – waarbij er een verschil is in de behandeling van consensusvoorstellen (zie artikel 6, §4) en niet-consensusvoorstellen (zie artikel 6, §5). Zolang er evenwel geen beslissing is genomen, "*wordt de jacht in het betrokken vogelrijke gebied, behalve voor grofwild, opgeschort van 15 november tot en met 28 of 29 februari.*" Vooraleer een beslissing te nemen legt de minister deze voorstellen voor advies voor aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die adviseert "*over de verenigbaarheid van de voorgestelde maatregelen met de goede staat van instandhouding van de te beschermen vogelsoorten*".

Het voorliggende dossier is een niet-consensus dossier dat een eerste maal voor advies werd voorgelegd aan de Minaraad op 12 februari 2009. Het dossier werd negatief geadviseerd op 12 maart 2009, wegens niet consensus en vanwege het toen nog ontbreken van de bij ministerieel besluit vast te stellen handleiding. Die handleiding is tot stand gekomen bij Ministerieel besluit van 2 juni 2009 tot vaststelling van de handleiding en van de formulieren vermeld in artikel 6, § 2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend.

Nadien werd het dossier opnieuw ingediend, en op grond hiervan werd er op 8 juli 2009 opnieuw advies gevraagd aan de Minaraad. Op 17 september 2009 werd het dossier aangevuld met een schrijven van de conservator van het lokale reservaat van Natuurpunt, zodat nu alle partijen standpunt ingenomen hebben. Het dossier werd op 3 december in zijn geheel terug overgemaakt aan de Minaraad.

Het advies werd voorbereid in de Werkcommissie Open Ruimte, dat hiertoe bijeenkwam op 10 december 2009, op basis van een voorontwerpadvies.

Walter Roggeman
voorzitter Minaraad

Adviestekst

1. Situering van de adviesvraag

1.1. Achtergrond van artikel 6 van het Jachtvoorwaardenbesluit

[1] **Verstoringsgevoeligheid van overwinterende watervogels.** De meeste watervogelsoorten zijn verstoringsgevoelig, wat maakt dat ze een gebied waar regelmatig gejaagd wordt plegen te verlaten of er althans minder efficiënt kunnen fourageren en rusten. In principe zal verstoring door bvb. jacht hinderlijk zijn voor de foerageeractiviteit van de te beschermen vogels (niet alleen het opvliegen, maar ook het gedurende langere tijd onderbreken van het fourageren na het neerstrijken, wegens verhoogde waakzaamheid). Ook, maar meer ter discussie, is er sprake van een impact op de energiebalans van de betrokken vogels in koude perioden (het onnodige nog eens extra opvliegen, een andere plaats zoeken). Maar het blijft moeilijk om een algemene uitspraak te doen over de concrete gevolgen van de jachtverstoring in vogelrijke gebieden. *“De eventuele negatieve effecten hangen van verschillende factoren af zoals van het type jacht, de intensiteit, de frequentie en de duur ervan, de betreffende soort en het gebruikte habitat, en (vooral) de beschikbaarheid van alternatieve rust- en voedselgebieden.”*¹. Het regelmatig en/of intensief uitoefenen van jacht lijkt dan ook niet zomaar vanzelf verenigbaar met de functie van een gebied als overwinteringsgebied voor watervogels. In belangrijke watervogelgebieden dienen daarom de nodige maatregelen genomen te worden om verstoring van vogels te beperken of te voorkomen. Dit impliceert dat er ook beperkingen aan de jacht moeten kunnen worden opgelegd².

[2] **Regeling in het Jachtopeningsbesluit 2003-2008.** Op basis van deze overwegingen werd er, in het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de jacht voor de periode van 1 juli 2003 tot 30 juni 2008, een artikel 11 ingevoerd, dat luidt als volgt, dat een algehele sluiting doorvoerde vanaf 15 november van de jacht in “vogelrijke gebieden” – die in bijlage bij dat besluit werden opgesomd. Dit concept, van jachtvrije zones, is in nog enkele Europese landen doorgevoerd is³. Een concrete evaluatie van het effect de maatregel is er toen niet doorgevoerd geworden. Het INBO stelt hierover dat zo’n evaluatie een diepgaander onderzoek zou vergen, vermits er – naast de jacht – nog *“tal van factoren”* zijn *“die de trend en de verspreiding van watervogels bepalen zoals weersomstandigheden, broedsucces enz. Bovendien duurt het vaak minstens 3 tot 4 jaar voor watervogels reageren op een veranderde jachtsituatie. Dit betekent dat mogelijk pas sinds vorig jaar [i.e. 2006] de eerste effecten van de jachtbeperking in vogelrijke gebieden zichtbaar worden. Dit betekent dat een betrouwbare evaluatie in dit stadium nog niet mogelijk is.”*⁴

[3] **Juridische karakterisering van de “vogelrijke gebieden”.** De criteria op basis waarvan deze vogelrijke gebieden zijn aangeduid geweest, vloeien in eerste instantie voort uit het Verdrag van Ramsar. Dit Verdrag definieert waterrijke

¹ INBO, rapport INBO.1.2007.168, p. 14 en pp. 67 en 68.

² Instituut voor Natuurbehoud, nota IN.A.2003.188, 3 juni 2003, p. 1.

³ Enkele voorbeelden zijn Denemarken, waar de oppervlakte van deze gebieden in de periode 1993-2000 nog sterk zou zijn uitgebreid (uitbreiding van 52.500 ha jachtvrije zones met nog eens 65.000 ha), en Nederland, waar o.a. alle Vogelrichtlijngebieden (in totaal ruim 1 miljoen ha) jachtvrij zouden zijn geworden INBO, rapport INBO.1.2007.168, p. 68.

⁴ INBO, rapport INBO.1.2007.168, p. 67.

gebieden als *“moerassen, vennen, veen- of plasgebieden, natuurlijk of kunstmatig, blijvend of tijdelijk, met stilstaand of stromend water, zoet, zout, brak of zout, met inbegrip van zeewater waarvan de diepte bij eb niet meer is dan zes meter”* (art. 1, lid 1). Overeenkomstig art. 2.1 van het verdrag dient elke verdragsstaat de daarvoor in aanmerking komende, binnen haar grondgebied liggende watergebieden aan te wijzen voor opname in een Lijst van Watergebieden van Internationale Betekenis. Als aanknopingspunten voor opname in deze lijst geeft art. 2, lid 2 slechts enkele algemene aanwijzingen, die door de verdragspartijen op opeenvolgende conferenties werden aangevuld met meer specifieke criteria⁵.

[4] Relatie met de Vogelrichtlijngebieden. Deze *“soft law”*-criteria⁶ van het Ramsar-verdrag waren van invloed op de afbakening van de vogelrijke gebieden, en stemden overigens ook overeen met bepaalde criteria voor de afbakening van vogelrichtlijngebieden. In het bijzonder gaat het om een aantal vergelijkbare criteria uit de zgn. IBA 2000⁷, een gidsdocument dat ontwikkeld werd als leidraad voor de selectie van speciale beschermingszones in het kader van de Vogelrichtlijn⁸. Aangezien de gehanteerde criteria dezelfde zijn, kunnen alle in het Vlaamse Gewest aangeduide vogelrijke gebieden gekwalificeerd worden als relevant vanuit het oogpunt van de implementatie van de Vogelrichtlijn. Dit maakt dat er een beleid moet gevoerd worden dat in min of meerdere mate⁹ beantwoordt aan wat vereist is vanuit het oogpunt van de Vogelrichtlijn.

[5] Het te voeren beleid ten aanzien van jacht in Vogelrichtlijngebieden. In Vogelrichtlijngebieden is het toegelaten te komen tot een meer gebiedsgerichte aanpak waarbij er *“in elk vogelrijk gebied voldoende grote, volledig jachtvrije zones worden afgebakend (die zowel rustgebieden als foerageergebieden omvatten). Deze aanpak heeft het voordeel dat beter kan ingespeeld worden op de lokale situatie en dat er een betere afstemming mogelijk is met de [eventuele] instandhoudingdoelstellingen, en beheersplannen voor deze gebieden.”*¹⁰ Deze optie wordt als volgt verder toegelicht: *“... Samenvattend is de Commissie daarom van mening dat jachtactiviteiten op NATURA 2000 gebieden in wezen beheerskwesties zijn die in hoofdzaak op lokaal niveau dienen te worden bepaald. Dit beheer zou het best gestructureerd worden met een beheersplan dat garandeert dat activiteiten in overeenstemming te brengen zijn met de beschermingsdoelstellingen waarvoor de gebieden zijn aangewezen.”* En verder: *“Afhankelijk van de aard van de NATURA 2000 gebieden en de jachtpraktijken moeten dergelijke beheersplannen oog hebben voor het instellen van geschikte gebieden waar niet mag worden gejaagd.”*¹¹

⁵ Criteria for Identifying Wetlands of International Importance, Adopted by the 7th (1999) and 9th (2005) Meetings of the Conference of the Contracting Parties, superseding earlier Criteria adopted by the 4th and 6th Meetings of the COP (1990 and 1996), to guide implementation of Article 2.1 on designation of Ramsar sites.

⁶ S. LYSTER, *International wildlife law*, Cambridge, Grotius Publications Limited, 1985, 188.

⁷ *Heath and Evans 2000*, p. 18.

⁸ *Ibidem*, p. 12.

⁹ Niet alle in het Vlaamse Gewest aangeduide vogelrijke gebieden zijn immers ook effectief aangewezen geworden als vogelrichtlijngebied of opgenomen geweest in de IBA 2000. Dit levert dus drie klassen op: (1) Vlaamse “vogelrijke gebieden” die tevens aangeduid zijn als vogelrichtlijngebied; (2) Vlaamse “vogelrijke gebieden” die niet aangeduid te zijn als vogelrichtlijngebied maar wel voorkomen op de IBA 2000 inventaris; (3) Vlaamse “vogelrijke gebieden” die niet aangeduid zijn als vogelrichtlijngebied, noch voorkomen op de IBA-2000 inventaris, maar die (per definitie) wel voldoen aan de IBA-criteria.

¹⁰ INBO, rapport INBO.1.2007.168, p. 69.

¹¹ Europese Commissie, Gidsdocument voor de jacht in het kader van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad inzake het behoud van de vogelstand, 2004, pag. 7-8.

1.2. Regeling in het huidige Jachtopeningsbesluit

- [6] **Regeling in het Jachtopeningsbesluit 2008-2013.** Artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008, houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend (hierna: "*jachtvoorwaardenbesluit*") bouwt voort op deze elementen. Artikel 6, §1, bepaalt dat – inzake de in bijlage bij dat besluit opgesomde vogelrijke gebieden – de er actieve wildbeheereenheden en jachtrechthouders, in overleg met de plaatselijke reservaatbeheerders en de lokale landbouworganisaties, maatregelen moeten voorstellen "*die als oogmerk hebben om verstoring van de populaties watervogels waarvoor die gebieden zijn aangeduid, te vermijden, rekening houdende met de beschikbare gegevens [...]*". Over deze voorstellen moet er dan een beslissing genomen worden door de minister – waarbij er een verschil is in de behandeling van consensusvoorstellen (zie artikel 6, §4) en niet-consensusvoorstellen (zie artikel 6, §5). Zolang er evenwel geen beslissing is genomen, "*wordt de jacht in het betrokken vogelrijke gebied, behalve voor grofwild, opgeschort van 15 november tot en met 28 of 29 februari.*" Alles samen betekenen deze eerste vier punten dat de van 2003 tot 2008 geldende regeling – waarbij de jacht in alle vogelrijke gebieden in de winter zonder meer opgeschort was – nu weliswaar gecontinueerd wordt, *maar* dat de betrokken groepen ter plekke een overeenstemming kunnen proberen te bereiken over een meer gespecificeerde regeling. Deze regeling kan dan ingaan als de minister die goedkeurt.
- [7] **Procedure van artikel 6 van het Jachtopeningsbesluit.** Op grond van artikel 6, §2 van het Jachtvoorwaardenbesluit is er, in de vorm van een bijlage bij het ministerieel besluit van 2 juni 2009, een handleiding vastgesteld "*waarin het basisfeitenmateriaal, de methodologische richtlijnen en een formulier vervat zijn die de wildbeheereenheden en jachtrechthouders in kwestie in staat moeten stellen een geschikt voorstel van zones, perioden en maatregelen op te maken*". In die handleiding worden er, wat de mogelijke maatregelen betreft, drie dimensies onderscheiden: afspraken over de concentratie van de jachtactiviteit in de tijd; afspraken over de concentratie van de jachtactiviteit in de ruimte; afspraken over de intensiteit van de jacht. In elk van de drie dimensies kan men logischerwijze wél of niet tot afspraken komen. De handleiding geeft aan dat een voorstel dat in geen van de drie dimensies afspraken bevat, of alleen maar afspraken inzake de jachtwijzen bevat, niet acceptabel is¹². Artikel 6, § 3 van het Jachtvoorwaardenbesluit bepaalt dat de door de betrokken groepen opgemaakte voorstellen van maatregelen ter goedkeuring moeten worden voorgelegd aan de minister. Als er over het beheer van het vogelrijk gebied geen overeenstemming werd bereikt tussen de betrokkenen over de te nemen maatregelen, dan is het, aldus artikel 6, §5, aan de minister om te beslissen over de door alle partijen in gediende voorstellen. Er is geen beslistermijn voorzien; zolang de beslissing niet genomen is, wordt de jacht in het gebied opgeschort tijdens de winter. Vooraleer een beslissing te nemen legt de minister deze voorstellen alleszins voor advies voor aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die adviseert "*over de verenigbaarheid van de voorgestelde maatregelen met de goede staat van instandhouding van de te beschermen vogelsoorten*". Dat is wat nu het geval is.

¹² In principe is dit niet correct, wanneer men rekening houdt met de door de Europese Commissie gegeven aanwijzingen (zie par. 5): in een concrete regeling moeten er steeds jachtvrije zones voorzien worden.

2. Bespreking van het voorliggende dossier

[8] **Beschrijving van het Vogelrijk gebied "Krekengebied"**¹³. De polders en kreken in het noorden van Oost-Vlaanderen vormen een internationaal belangrijk overwinteringsgebied voor ganzen¹⁴ en Kleine Zwanen¹⁵. Ze foerageren op de (weinig) graslanden en op akkers (vaak op oogstresten). De kreken zijn voor deze soorten van minder belang, maar fungeren als slaap- en drinkplaats. Het afgebakende vogelrijke gebied is 501 ha groot en bestaat bijna uitsluitend uit de kreekgebieden. Er is overigens een grote en frequente uitwisseling van zwanen en ganzen tussen Nederlandse en Vlaamse pleisterplaatsen.

[9] **Andere gebiedsstatuten.** Het vernoemde vogelrijk gebied overlapt in belangrijke mate met het Vogelrichtlijngebied BE2301134 "Krekengebied", dat 781 ha groot is, en dat als beschermde habitattypes alle kreken, plassen en wielen met hun dijken, moerasbosjes, lijn en puntvormige elementen zoals houtkanten, hagen en plassen omvat.

De Wildbeheereenheid (hierna: "WBE") "De Generale Vrije Polders" is gelegen in het noordelijke deel van de provincie Oost-Vlaanderen. Het totale werkingsgebied van de WBE bedraagt 4583,14 ha. 140,27 ha hiervan worden niet bejaagd. De overige 4442,87 ha worden door 19 jachtterreinen beheerd.

Binnen de streek van het Meetjeslandse Krekengebied (ongeveer 8.000 ha groot) beheert Natuurpunt vzw een aantal dijken en kreken, samen goed voor 120 ha erkende reservaten. Een belangrijk deel van deze reservaten is tot stand gekomen in samenwerking met de Zwarte Sluispolder, de Generale Vrije Polders, NV Waterwegen en Zeekanaal en het Regionaal Landschap Meetjesland.

[10] **Voorstel van de WBE.** De WBE geeft, in zijn voorstel, een gedegen beschrijving van het gebied en van de vogelsoorten (aantallen, gedrag) die aanleiding gaven tot afbakening van het vogelrijk gebied. De evaluatie vanwege de WBE van de wintersluiting van de jacht die de afgelopen jaren gold, luidt als volgt: *"Naast de verschillende kreken komen vele rietkragen voor waarin vooral de fazant zich na het verdwijnen van de vruchten op de velden terugtrekken. Ook de vos verschuilt zich in deze rietkragen. Door een gebrek aan beheersmaatregelen tussen 15 november en 14 februari tijdens de voorbije vijf jaar merken we een toename van de fazanthaan op. Deze vertonen sterk territoriaal gedrag, waardoor de kwaliteit van onze populatie fazanten aanzienlijk achteruit gaat."*

De WBE stelt vanuit die overwegingen volgende maatregelen voor:

- In de eerste plaats een uitbreiding van de tijdsperiode waarop de beperkende regeling betrekking heeft. Men stelt voor *"de sperperiode"* te laten aanvangen op 1 november, *"zo kunnen de vogels aankomen in een rustig gebied dat*

¹³ Alle gegevens uit het Ministerieel besluit van 2 juni 2009 tot vaststelling van de handleiding en van de formulieren vermeld in artikel 6, § 2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend.

¹⁴ De Kolgans komt voor met 5.000 tot 11.000 exemplaren in de periode van 1 november tot 15 maart, met als foerageergebieden voornamelijk akkers met oogstresten (in tweede helft van de winter meer op graslanden) en als slaapplekken meestal grote waterplassen zoals kreken en spaarbekkens. De Rietgans komt voor met 500 tot 5.000 exemplaren in de periode van 1 november tot 15 maart, met als foerageergebieden voornamelijk akkers met oogstresten (relatief zelden op graslanden) en als rustgebieden meestal grote waterplassen zoals kreken en spaarbekkens.

¹⁵ De Kleine Zwaan komt voor met 150 tot 600 exemplaren in de periode van 15 november tot 28 februari, met als foerageergebieden voornamelijk akkers met oogstresten (in mindere mate graslanden) en als rustgebieden open water zoals de grotere kreken of spaarbekkens.

anders in deze periode nog volop door de jagers gebruikt wordt".

- In de tweede plaats wordt er een kwantiteitsbeperking voorzien door, binnen deze sperperiode, te voorzien in ten hoogste 100 "geweedagen" (1 geweedag = een jachtactiviteit gedurende één dag vanwege één jager, in de praktijk een activiteit die tot 3 uur duurt). Daarbij aansluitend wordt er ook een beperking in het aantal versturende momenten geïntroduceerd, door te spreken van ten hoogste 22 "jachtdagen" (i.e. vermoedelijk: dagen waarop er enige jachtactiviteit kan waargenomen worden). Er zijn twaalf jachtterreinen in het vogelrijk gebied, en elk jachtterrein kan maximaal slechts vier van deze 22 jachtdagen opnemen, met dan nog een tussenpauze van 10 dagen. Deze 22 dagen zijn uitputtend, wat betekent dat indien de ene jachtgroep er vier opgenomen heeft, er slechts 18 overblijven voor de andere jachtgroepen. Op basis van dit verdeelsysteem wordt er op voorhand een jachtkalender vastgelegd.
- Er wordt ook, in de derde plaats, een beperking in de ruimte voorgesteld die betrekking heeft op de periode tijdens deze 22 jachtdagen: er wordt met name voorzien in een buffer van 100 meter omheen de reservaten in het vogelrijk gebied en omheen het geheel van het dan niet bejaagde deel van het vogelrijke gebied. Bij het dichtvriezen van de kreken wordt, daarbij aansluitend, de wettelijk voorziene bufferzone uitgebreid van 100 meter naar 200 meter over geheel de WBE.
- Bij vorst of bar weer, of bij onvoorziene omstandigheden, zal, ten vijfde, een afgesproken jachtdag resp. niet doorgaan of opgeschort in het vogelrijk gebied. In het tweede geval blijven de bufferzones gelden en worden er nieuwe afspraken gemaakt.
- De WBE wenst ten slotte één vossendag te organiseren met betrekking tot de vossen die schuilen in de rietkragen, en dit in de eerste week van februari of, bij slechte weersomstandigheden, in de tweede week van februari.

[11] Niet-consensus. Betreffende het door de WBE opgemaakte voorstel werd er geen consensus bereikt met de lokale representant van Natuurpunt. Deze niet-consensus is wel op een merkwaardige manier geformuleerd geworden:

"Natuurpunt wenst formeel te bevestigen dat in de WBE Generale Vrije Polder geen consensus werd bereikt [...]. We willen hierbij benadrukken dat de manier waarop de betrokken jachtrechthouders wensen te jagen niet het fundamentele struikelblok is (hoewel er marge is voor verbetering). Dat de minister ons in deze bevoogdend probeert aan te stellen ten overstaan van de jagerij is dat wel. Door de jachtuitoefening afhankelijk te maken van goedkeuring (goodwill) van de zijde van Natuurpunt ontstaat een ongewenste situatie van afhankelijkheid. In deze piste wensen we niet mee te stappen. We zien de jagerij als een belangrijke actor/partner in het buitengebied, wiens doelstellingen sterk gelijklopen met die van Natuurpunt. Een partner behandel je best niet op die manier. Het komt o.i. toe aan de minister om te beslissen in deze."

Wat het gevoerde proces betreft komt de Minaraad aldus tot de bevinding dat er geen openlijke dialoog heeft plaatsgevonden tussen twee belangrijke partners in deze – de WBE en de Natuurpunt-conservator – maar dat laatstgenoemde verklaart geen principiële probleem te hebben met wat de WBE voorstelt inzake het vogelrijk gebied, weliswaar met enige, niet nader omschreven reserves. De Natuurpunt-conservator vindt evenwel dat de lokale Natuurpunt-afdeling in principe niet geplaatst is om hier enige beslissende uitspraak over te doen.

Voor het overige stond in het recent overhandigde dossier niet vermeld welke partners er wél instemden met het voorstel van de WBE – de Minaraad gaat er van uit dat dit geattesteerd kan worden.

[12] Beoordeling en aanbevelingen voor wat de inhoud aangaat. Op zich genomen beoordeelt de Minaraad het door de WBE opgemaakte, uitgebreide voorstel als relatief goed onderbouwd en qua inhoud plausibel. De Minaraad kan zich daarom in beginsel verenigen met de gedane voorstellen.

De Minaraad beveelt aan dat aan het Agentschap voor Natuur en Bos opdracht zou worden gegeven om op korte termijn na te gaan welke andere partners dan de natuurvereniging de geformuleerde voorstellen wel degelijk onderschrijven. Op die basis kan er dan door de minister een beslissing worden genomen.

In lijn met artikel 6, §2, tweede lid van het Jachtvoorwaardenbesluit, beveelt de Minaraad aan om in de eventuele goedkeuring in te schrijven dat de goedgekeurde maatregelen in overeenstemming moeten gebracht worden met de instandhoudingsdoelstellingen van het in hetzelfde gebied aangeduide Vogelrichtlijngebied, zodra deze instandhoudingsdoelstellingen vastgesteld zijn en er strijdigheden zouden zijn.